

Ons vermeerder God se vreugde!

Nuusbrief van Agter-Paarl Geloofsgemeenskap
Johannes Nortier

Nuusbrief Donderdag 26 Maart 2020

Gedagte van die week:

Wanneer die lewe hard is, is dit die beste tyd om sag te wees.

Wanneer die lewe lelik is, is dit die beste tyd om mooi te wees.

Teks van die week:

Esegiël 37:1-14

Meditasie uit die Woord:

Esegiël sit in 'n vreemde land, in 'n vreemde dorp, op vreemde grond, tussen vreemde mense met 'n vreemde kultuur. Ongemak beskryf sy ervaring. Saam met hom is sy bekende Joodse volksgenote met suur en donker gesigte. Hulle is hooploos en radeloos en moedeloos. Hulle is in Babilonië en hulle verlang na Jerusalem. Miskien sluimerslaap Esegiël 'n bietjie en skielik begin hy droom. Soos Jakob en Josef en Samuel. Hy ervaar 'n gesprek met God. 'n Eerstehandse gesprek met God. God praat met 'n prentjie. "A picture speaks a thousand words". Hy sien 'n laagte, 'n diep plek, 'n gat. Hy sien baie droë mensbene. Wanneer hy daarna kyk word dit simbool van sy eie ervaring. Droog. Leweloos. In 'n gat. Maar op daardie oomblik **kyk hy nog alléén** daarna, hy kyk nét **deur sy eie ellendige oë**. Dan nooi God hom om saam met Hom daarna te kyk. En dan kyk hy deur die oë van God na die laagte en die baie droë bene. Hy sien dat die bene beweeg en maak 'n dreunsang. En skielik kry hulle Nuwe Lewe, hulle lê nie meer plat nie, hulle staan regop. Ek dink nou aan die pragtige Gesang 478:3 wat lui: "O Heer skryf in ons harte dat ons dit nooit vergeet, al pynig ons die smarte al martel ons die leed: Die kruis van ons Verlosser sluit vergesigte oop! In 'n verwarde wêreld bring dit weer vaste hoop!" En toe word Esegiël wakker. Hy lyk anders en die mense rondom hom wonder wat met hom gebeur het. Eenvoudig: Hy was in 'n Goddelike erediens. **Hy het deur God se oë gekyk!** En nou moet hy hulle ook help om só te kyk. Want dit is 'n profeet se lewenstaak.

Meditasie uit die lewe:

Ons gemeente het mos die mooiste begraafplaas. Dit is op 'n hoogte geleë. Vandaar sien jy die Dutoitskloofberge, Paardeberg, Paarlberg, Kasteelberg en tussen die berge die Paarl se mooiste vallei. Dit is dié plek vir 'n opstanding. Elke keer wat ek daar by 'n oop graf staan dink ek aan Maleagi 4:2 "Maar vir julle wat eerbied het vir my Naam, sal die son van redding skyn met genesing in sy strale. Julle sal vry word en bokspring soos vetgemaakte kalwers". Dan sien ek duisende vetgemaakte kalwers wat na 'n donker nag agter hekke, vroegoggend uitstorm in die dou-nat lusern ... en hulle bokspring, bokspring, bokspring, bokspring, bokspring As 'n mens tog net soos Esegiël deur God se oë kan sien ... dan sien jy vreemde dinge wat jou laat glimlag en selfs laat lag en jou soms laat verlang na die anderkant.

Ons gaan mos nie op 29 Maart en en 5 en 12 April in die kerkgebou bymekaar kom nie. Ons gaan ook nie Youtube-videos en podcasts doen nie. Ons gaan stilsit, sluimerslaap, en soos Esegiël wag dat God vir ons vergesigte/prentjies in ons slaap gee. Mag jy soos Jakob en Josef en Samuel en Esegiël domineeloos en predikerloos en kerkloos 'n eerstehandse ontmoeting met God hê. 'n Goddelike erediens. En mag jy sien! En mag ons in hierdie tyd duisende prentjies ontvang wat miljoene woorde spreek! En bokspring ten spyte van!

Ek heg onderaan só 'n woordprentjie/vergesig wat ek uit Nederland ontvang het. As jy lus het kan jy lees.

As jy hierdie epos foutiewelik ontvang of dit nie meer wil ontvang nie, stuur net 'n epos wat lui "kanselleer nuusbrief" na ngkagterpaarl@telkomsa.net

MAAR DE LENTE WIST HET NIET...

Het was begin 2020...

De mensen hadden een lange donkere winter achter de rug,
Februari was een hele onrustige maand geweest met veel stormen en veel regen
De natuur was onrustig, alsof ze de mensen iets wilde vertellen, alsof ze de mensen ergens voor wilde
waarschuwen...
En toen werd het Maart...

Het was Maart 2020...

De straten waren leeg, de meeste winkels waren gesloten, de meeste auto's stonden langs de kant van de weg,
de mensen kwamen bijna niet meer buiten en dat over de hele wereld, landen gingen op slot, de mensen
konden niet geloven dat dit gebeurde, het was zo surrealistisch...Iedereen wist wat er aan de hand was

Maar de lente wist het niet

En de bloemen bleven bloeien en de zon scheen... de eerste mooie lentedag sinds lange tijd brak aan
En de zwaluwen kwamen terug en de lucht werd roze en blauw
Het werd later donker en 's ochtends kwam het licht vroeg door de ramen

Het was Maart 2020...

De jongeren studeerden online, vanuit huis
Kinderen speelden onvermijdelijk vooral in huis
Pubers verveelden zich, ouders wisten niet wat te doen
Mensen kwamen alleen even buiten om boodschappen te doen of om de hond uit te laten
Bijna alles was gesloten ...Zelfs de kantoren, hotels, restaurants en bars
Het leger begon uitgangen en grenzen te bewaken
Mensen moesten vanuit huis gaan werken
Ondernemers kwamen in de problemen
De meeste kinderen konden niet meer naar school
Er was ineens niet genoeg ruimte voor iedereen in ziekenhuizen,
operaties en onderzoeken werden uitgesteld...Iedereen wist het

Maar de lente wist het niet en het ontsproot

Ze draaide onverstoorbaar haar jaarlijkse programma af
Ze schonk ons haar mooiste bloemen en haar heerlijkste geuren

Het was Maart 2020

Iedereen zat thuis in quarantaine om gezondheidsredenen of preventief
Sommige mensen mochten niet meer naar hun werk, anderen móesten
Elkaar omhelzen, kussen of een hand geven was ineens een bedreiging
Iedereen moest flinke afstand tot elkaar bewaren, dat was afschuwelijk
In de supermarkt waren allerlei schappen leeg
Allerlei leuke dingen gingen niet meer door, daar werd een streep door gezet en niemand wist wanneer dat weer
kon
Mensen werden beperkt in hun vrijheid terwijl er vrede was
Over de hele wereld werden veel mensen ziek en het was besmettelijk...
Er was isolatie, ziekte en paniek...Toen werd de angst pas echt!!
En de dagen zagen er allemaal hetzelfde uit...
En de weken duurden ineens veel langer...
En iedereen hoopte dat er niet nóg meer strenge maatregelen zouden volgen...
De mensen zaten vast in een film en hoopten dagelijks op dé held...
De wereld was vertraagd terwijl het geen vakantie was, niemand had dit verwacht...Iedereen wist wat er
gebeurde

Maar de lente wist het niet en de rozen bleven bloeien

De Magnolia stond in de knop

De vogeltjes begonnen aan hun nestjes

En toen...

Het plezier van koken en samen eten werd herontdekt

Iedereen gaf elkaar tips over leuke dingen die je met je kinderen kon doen

Er was weer tijd om te schrijven en te lezen, mensen lieten hun fantasie

de vrije loop en verveling ontsproot in creativiteit

Sommigen leerden een nieuwe taal

Sommigen ontdekten kunst

Sommigen ontdekten dat ze niet écht leefden en vonden de weg naar zichzelf terug

Anderen stopten met onwetend onderhandelen

Iedereen had van de één op de andere dag veel meer tijd voor het gezin

Eentje sloot het kantoor en opende een herberg met slechts vier mensen

Anderen verlieten hun vastgeroeste relatie om de liefde van hun leven te vinden

Anderen boden aan om voor kwetsbare mensen boodschappen te doen of te koken

Iedereen wist ineens wat een 'vitaal beroep' was, deze mensen werden helden, ze werden meer gewaardeerd dan ooit

Anderen gingen op afstand muziek met elkaar maken of zingen om op deze manier samen te zijn

Mensen kregen oog voor eenzaamheid en verzonnen dingen om er iets aan te doen

Mensen herstelden van hun stressvolle leven

Mensen die elkaar niet kenden begonnen spontaan een praatje met elkaar

Sommigen maakten vliegers van papier met hun telefoonnummer erop zodat eenzame mensen ze konden bellen

De overheid ging bedrijven en zelfstandigen helpen zodat ze niet failliet zouden gaan of mensen zouden moeten ontslaan

Gepensioneerde zorgpersoneel bood zichzelf aan om te helpen in de Zorg

Uit alle hoeken kwamen vrijwilligers, iedereen wilde iets doen

Om 20:00 uur s 'avonds gingen mensen uit allerlei landen klappen voor

alle artsen, verpleegkundigen en zorgpersoneel die keihard aan het werk waren om in de zorg alles draaiende te houden

Het was het jaar waarin men het belang erkende van gezondheid en

verbinding, van saamhorigheid, van sociale contacten en misschien ook

van zijn roeping, dit deed iets met het collectieve bewustzijn, dit deed iets met alle mensen...

En de economie ging bijna kopje onder, maar stopte niet, het vond zichzelf opnieuw uit

Het was het jaar waarin de wereld leek te stoppen, het jaar waarin we

met elkaar in de geschiedenisboeken zouden komen...Dat wisten we allemaal

En de lente wist het niet,

En de bloemen bleven bloeien, en de bomen liepen uit

En het werd steeds warmer

En er waren veel meer vogels

En toen kwam de dag van bevrijding...

De mensen keken tv en de premier vertelde iedereen dat de noodsituatie voorbij was

En dat het virus had verloren!

Dat iedereen SAMEN had gewonnen!!!

En toen ging iedereen de straat op...

Met tranen in de ogen...

Zonder maskers en handschoenen...

De buurman werd geknuffeld, alsof hij een broer was

En de wereld was mooier en liefdevoller geworden

En de mensen waren humaner geworden

En ze hadden weer waarden en normen

De harten van mensen waren weer open, en dat had positieve gevolgen
Doordat alles stil had gestaan kon de aarde weer ademen, ook zij was genezen van wat de mensen háár veel eerder hadden aangedaan

**En toen kwam de zomer....
Omdat de lente het niet wist**

En hij was er nog steeds
Ondanks alles
Ondanks het virus
Ondanks de angst
Ondanks de dood
Omdat de lente het niet wist,
leerde iedereen
de kracht van het leven...

Susan Blanco